

ingen af. Det er i højeste Grad uheldigt, at man næsten maa tage imod det som en berettiget Bebreidelse. At man ikke, naar man alvorlig vil, skulde kunne finde paa en Maade at lindre Nøden, kan jeg ikke tro, og i dette Stykke er det mig ligegyldigt, hvorledes det sker, naar det blot sker. Naar det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i dette Dieblit tror, at der kan gøres Noget ad den af ham foreslaaede Wei, er jeg villig til at følge ham til Finantsudvalget; mener man, at det er bedst at lade Sagen gaa til Landstthinget, at det er en Wei, der fører nærmere til Maalet, gaar jeg ogsaa med der. Jeg har ganske vist hørt Enkelte træde op mod Forslaget, men da de ikke have givet Anvisning paa noget Bedre, beklager jeg, at de have været imod det. Jeg slutter med at gjentage mit Onske om, at der gøres Noget. Jeg kan ikke mindes, at jeg har levet en Tid, hvor Nøden, i mine Dine, har været saa stor, som den nu er specielt i Hovedstaden og maaste i Provindsbyerne. Paa Landet tror jeg ikke, at den er saa stor eller i hvert Fald ikke større, end at der de fleste Steder vil kunne raades Bod paa den; men her i Kjøbenhavn er den saa stor, at der er rigtig god Grund for os til paa Statskassens Begne at træde til; jeg skal derfor spytte det stillede Forslag.

Nimestad: Den erede forhenværende Forslagsstiller til dette Lovforslag (Zauber) gjorde før en Bemærkning om, at der fra Medlemmer af Høire ved den foregaaende Behandling skulde være givet Løfte om eller givet Antydning af, at man vilde stille Vædringsforslag til dette Lovforslag. Jeg formoder, at han derved sigtede til mig, idet jeg ikke veed, at nogen Anden af det, de Herrer falde Høire, er kommen med en saadan Antydning; men ogsaa for mit Vedkommende er det fuldstændig urigtigt. Jeg har aldeles ikke paa nogen Maade antydet eller sagt, at jeg vilde stille Vædringsforslag til denne Lov, for at bringe den eller dens § 6 ind paa en saadan Mellemvei, som den jeg antydede som en Mulighed. Der var al Anledning for den erede Forslagsstiller og andre Medlemmer, som særlig interesserede sig for, at denne Lov maatte komme ud, til at stille saadanne Forslag, at der kunde være noget Haab om, at den vilde blive modtagen af Landstthinget, hvilket jo den erede Forslagsstiller selv erklærede, at han ikke havde noget Haab om med Hensyn til denne Lov. Derimod var der for mig ikke nogen Anledning til at lægge nogen Hindring i Veien for den Plan, som den erede Forslagsstiller antydede ved forrige Behandling, at han havde, nemlig Nar efter Nar at indbringe dette Lovforslag igjen, hvad han syntes at betragte som et særligt stort Kunststykke. Saaledes som Sagen nu staar, vil jeg fraraade, at man stemmer for det af det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) stillede Forslag. Jeg mener,

at man ikke bør lægge nogen Hindring i Veien for, at Loven gaar over i det andet Thing, uagtet den indeholder denne Bestemmelse i § 6, som jeg vedblivende anser for principstridig og uheldig, og som ogsaa det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds erkjendte ikke var principmæssig eller rigtig. Jeg agter vel ikke at stemme for, men heller ikke imod dette Lovforslags endelige Vedtagelse, saa at det kan gaa over i det andet Thing og der muligvis undergaa saadanne Forandringer, at det kan blive acceptabelt. Jeg beklager, at det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som jo mener, at Loven selv uden nogen saadan Bestemmelse som den i § 6 vilde kunne gøre Nytte, ikke tidligere har vedkjendt sig den Anskuelse og virket for at bringe Loven i en Skikkelse, der var acceptabel. Nu at henvise denne Sag til Finantsudvalget forekommer mig at være et Skridt, som ingenlunde er rigtigt. De Herrer, der ville have Sagen fremmet, kunne jo stemme for dens endelige Vedtagelse, og det staar da til Landstthinget at bringe den i en acceptabel Skikkelse.

Noch: Jeg kan slutte mig til den sidste erede Taler's Beklagelse over, at den nuværende erede Forslagsstiller (Berg) ikke tidligere har haft sin Opmærksomhed henledt paa at bringe dette Lovforslag i en Skikkelse, hvor det kunde have nogen Udsigt til at blive ført praktisk igjennem; men i Modsetning til den erede sidste Taler vil jeg ialtsald stemme for Forslaget for at give det erede Medlem Leilighed til at vise sin gode Villie i Gjerningen. Det erede Medlem var iøvrigt ganske uberettiget til at antage, at min første Udtalelse angaaende dette Spørgsmaal var, som han saa smagsfuldt udtrykte sig, en Spas. Jeg fremkom med en Bebreidelse mod den daværende erede Forslagsstiller (Zauber), fordi han, der indbragte Lovforslaget den 17de December, ikke havde sørget bedre for at faae det fremmet, end at det først kom til 1ste Behandling den 17de Januar og først for nogle Dage siden til 2den Behandling, og at han ikke mellem 2den og 3die Behandling, uagtet han maatte sige sig selv, at, saaledes som Regjeringen stillede sig og maatte stille sig til Loven navnlig af Hensyn til dens § 6, var det absolut nødvendigt, at der blev foretaget Forandring af ikke uafølgelig Natur i denne Paragraf — at den erede daværende Forslagsstiller siger jeg aldeles Intet havde foretaget, inden Sagen idag kom til 3die Behandling. Det var i Henhold til disse Fakta og i Betragtning af, hvad den erede Forslagsstiller saaledes havde gjort for at fremme sit Forslag, at jeg tillod mig at komme med den Udtalelse, at jeg antog, at Lovforslaget mere passende kunde betegnes som indeholdende midlertidige Foranstaltninger mod Nød „i Valgtiden“ end „i Vintertiden“. Jeg har stedsønstet, at denne Sag